

De uittocht uit Egypte

**HOUVAST
OP SCHOOL**

VERHAAL

Na alle plagen en vooral nadat alle oudste zonen gestorven zijn, en dus ook de oudste zoon van de farao, laat de farao het volk eindelijk gaan.

Mozes zegt: 'Blijf deze dag vieren, de dag waarop we weggetrokken zijn uit Egypte. De dag waarop we op weg zijn gegaan naar het land dat God ons zal wijzen. Het land van melk en honing, dat God al onze voorvaders heeft beloofd.' Dat wordt een afspraak van alle leden van het volk. Ieder jaar zullen ze deze dag vieren.

Het volk trekt de woestijn in. Mozes heeft een klein botje van Jozef meegenomen. Jozef was lang voordat Mozes geboren was naar Egypte gegaan. Hij was daar niet geboren maar zijn broers hadden hem verkocht aan Egyptenaren. Hij was wel een heel belangrijk man geworden in Egypte en hij woonde zelfs in het paleis van de farao. Hij geloofde in de kracht van God en geloofde ook dat God zou zorgen dat het goed zou komen. Hij liet de mensen beloven dat als ze ooit uit Egypte zouden weggaan, ze een stukje van hem mee zouden nemen. Mozes houdt zich aan die belofte.

God stuurt hen door de woestijn bij de Rietzee. Dat is wel een omweg maar zo hoeven ze niet door het land van de Filistijnen. Want anders zouden ze oorlog kunnen krijgen met hen. God gaat voor het volk uit op de lange reis. Overdag in een wolkkolom en 's nachts in een vuurzuil om hun licht te geven. Zo kunnen zij dag en nacht doorreizen en wijst God de weg.

De farao denkt nog dat het volk terug komt, als zij hun offers aan hun God hebben gebracht. Mozes had tegen hem gezegd dat ze weg moesten om offers te brengen. Maar na een paar dagen krijgt hij in de gaten dat de mensen echt weg zijn. De farao geeft opdracht om met alle paarden, wagens en al zijn soldaten Mozes en zijn volk achterna te gaan.

Als het volk bij de Rietzee is, hebben ze hen bijna ingehaald. De mensen beginnen te gillen en te huilen, zo bang zijn zij, als ze de wagens en de paarden horen aankomen. 'Hoe heb je het in je hoofd gehaald om ons weg te leiden uit Egypte, als we hier allemaal dood gaan?' roepen ze tegen Mozes. Dan hoort Mozes de stem van God. God zegt: 'Zeg tegen de mensen dat ze verder door moeten lopen, het water in. Jij moet je staf uitstrekken over de zee en dan zal deze in tweeën splijten. Dan kunnen jullie over de droge bodem door de zee trekken.'

Intussen sporen de Egyptische soldaten hun paarden aan om op het volk af te rennen. Maar de soldaten met hun paarden en de wagens kunnen niet verder. De wolkkolom zorgt er voor dat ze niets meer zien. En het vuur houdt hen op afstand.

Een sterke oostenwind steekt op en de zee trekt zich terug. Links en rechts vormt zich een wand van water. De mensen lopen haastig naar de overkant. De wolk en het vuur verdwijnen plotseling en de Egyptische soldaten met hun paarden en wagens rijden ook tussen de wanden van water door. Zodra het volk aan de overkant is, strekt Mozes opnieuw zijn staf uit en het water vloeit weer terug naar zijn gewone plek. Het water overspoelt alle Egyptenaren. De doorgang is verdwenen.

En zo redt God op deze dag het volk van de soldaten van Egypte. Ze vinden God geweldig en groot. Ze zijn blij met Mozes als leider. Vol vertrouwen trekken ze verder.